

РЕШЕНИЕ

№ 183

гр. П., 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., XVII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ани Харизанова

при участието на секретаря Наталия Димитрова
като разгледа докладваното от Ани Харизанова Гражданско дело №
20215220103745 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.542 и сл. от ГПК във вр.с чл.19 ал.1 от ЗГР.

Образувано е по молба от Т. А. В. с ЕГН ***** от град П., ул.“В. Л.“№62Б, ет.4, ап.12 чрез пълномощника и адв.К.С., в обстоятелствената част на която се твърди, че молителката е родена на 18.12.1997г. от майка А. Г. В. и баща –неизвестен. Още от малка молителката знае от майка си, че биологичния и баща е И. Б. К. с ЕГН ***** от село С.,област П.. Същият към 1997г е бил семеен и е имал деца, поради което е отказал да я припознае. Затова бащиното и фамилното и име са личното и фамилното име на майка и. На 08.01.2009г. майка и починала. Молителката тогава е била на 11 години и го преживяла много тежко. Баба и Т./ по майчина линия/ не могла да се справи с трудностите и , които ги сполетели. Биологичният и баща се намесил решително и заживели сравнително добре. По негово искане още през месец февруари 2009г същият бил назначен за настойник на молителката. С негова помощ бил ремонтиран основно апартамента, в който живеели, същият се е грижел за откриване и закриване на банкови сметки, да се освободи молителката от лекия автомобил на майка и. Молителката завършила езикова гимназия в град П. до 12 клас и след това с финансиране от биологичния и баща продължила образованието си в А., където учила счетоводство четири години. От 05.10.2020г работи в банка и живее в Б., А.. Живее добре,има приятели. Не възнамерява да се връща в България. Желаете по някакъв начин да се отблагодари за грижите на биологичния си баща, поради което като получила неговото съгласие решила да промени бащиното си и фамилно име като вземе неговите лично и фамилно име. Желаете бащиното и фамилното и име от А., В. да бъдат променени на И., К.а. Счита, че субективното и желание на промени имената, носейки

имената на биологичния си баща представляват важни обстоятелства , които законът изисква. Освен това промяната на имената няма за цел въвеждане в заблуждение на органите на реда и институциите. Моли съда да постанови решение, с което да се допусне промяна на бащиното име на молителката от А. на И. и на фамилното име от В. на К.а.В подкрепя на твърденията си молителката ангажира доказателства.

В срока по чл.131 от ответната община П. не е подаден писмен отговор.

В срока по чл.131 от ГПК от Районна прокуратура –П. не е подаден писмен отговор.

В съдебно заседание молителката, чрез пълномощника си, поддържа молбата.

В съдебно заседание ответната Община П. не изпраща представител и не изразява становище по молбата.

В съдебно заседание представителят на Районна прокуратура –П. изразява становище, че молбата е основателна.

Пазарджишкият районен съд, след като се запозна с твърденията и исканията, изложени в молбата, след като обсъди и анализира събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност,при съблюдаване на разпоредбата на чл.235 от ГПК, прие за установено следното:

От приетите по делото писмени доказателства, а именно-удостоверение за раждане, издадено въз основа на акт за раждане №1591, съставен на 23.12.1997г. от община П., се установява, че молителката е родена на 18.12.1997г. от майка А. Г. В. с ЕГН ***** и баща неизвестен. В акта си за раждане, както и в документа и за самоличност/ лична карта №646241838, издадена на 27.01.2016г от МВР-П./ молителката фигурира с името Т. А. В.. От приложеното удостоверение за наследници е видно, че майката на молителката е починала на 08.01.2009г. Видно от представените писмени доказателства Органът по настойничество и попечителство към община П. е назначил И. Б. К. с ЕГН ***** за настойник на молителката като през годините, докато същата е била непълнолетна с разрешение на РС-П. настойникът и е извършвал действия по реда на чл.165, ал.4 във вр.с чл.130, ал.3 от ГПК.

Като свидетел по делото бе разпитан И. Б. К., който заяви ,че е биологичен баща на молителката. Разказа, че след смъртта на майката на молителката той е поел грижите за нея. Не е правил ДНК тест и не е извършвал припознаване. След завършване на езиковата гимназия в гр.П. молителката продължила образованието си в А. като свидетелят е финансирал това обучение. Молителката му споделила, че в знак на благодарност за положените от него грижи желае да носи неговите бащино и фамилно име. Молителката се чувства неудобно с бащиното си име, тъй като звучи женско. В селото, в което свидетелят живее се знае, че той е биологичния баща на молителката. Не е припознавал Т. като свое дете, тъй като когато починала майка и свидетелят все още бил женен за друга жена, която била кмет на селото и това създавало допълнителни неудобства, а и от тази жена има двама сина. Съпругата му е починала и свидетелят е съгласен молителката да носи неговите имена като бащино и фамилно име.

Въз основа на така очертаната по делото фактическа обстановка от правна страна съдът прави следните изводи:

Молбата, с която е сезиран съда, черпи правно основание в разпоредбата на чл.19, ал.1 от ЗГР – промяна на бащино и фамилно име, когато важни обстоятелства налагат това.

Съдебната практика неизменно приема/ в т.см. решение №450 от 28.11.2012г по гр.д. №1777/2011г. на четвърто г.о. на ВКС , решение №434/24.06.2010г.по гр.д.№712/2009г по описа на ВКС четвърто г.о., решение №19 от 08.02.2012г. по гр.д.№486/2011г. на ВКС на трето г.о., /, че правото на име е субективно, лично и неотчуждимо право, свързано с определено физическо лице- гражданско правен субект и е защитено от закона. Законът урежда начина на образуване на българските имена с императивни правни норми, поради което и промяната на името е правно уредена възможност, възникваща при точно определени от закона основания, като осъществяването на тази промяна се упражнява по специално предвиден ред. Съгласно чл.9, ал.1 от ЗГР“Името на български гражданин, роден на територията на Република България, се състои от собствено, бащино и фамилно име. Трите части на името се вписват в акта за раждане. Според чл.13 от ЗГР бащиното име на всяко лице се образува от собственото име на бащата и се вписва с наставка -ов или –ев и окончание съобразно пола на детето, освен когато собственото име на бащата не позволява поставянето на тези окончания или те противоречат на семейните , етнически или религиозни традиции на родителите, а съгласно чл.14, ал.1 от същия закон фамилното име на всяко лице е фамилното име на бащата с наставка -ов или –ев и окончание съобразно пола на детето, освен ако семейните , етнически или религиозни традиции на родителите налагат друго. Съгласно чл.15 ал.1 от ЗГР бащиното име на дете, на което е установена само майката , се образува от собственото име на майката или неговия корен , а за фамилно име се взема фамилното име на майката или името на нейния баща.

Същевременно чл.19, ал.1 от закона приема , че собственото, бащиното и фамилно име на лицето могат да бъдат променени от съда в случаите, когато са осмиващи, опозоряващи или обществено неприемливи, както и в случаите , когато важни обстоятелства налагат това. Името представлява постоянно словесно обозначение на физическото лице , което го индивидуализира , идентифицира и отличава от останалите лица, поради което промяната в него следва да се допуска само при наличието на обстоятелства, налагащи промяната.

Според съдебната практика/ в т.см.решение №77 от 16.02.2012г. по гр.д.№344/2011г на ВКС четвърто гр.о., решение №680/11.01.2011г по гр.д.№1164/2009г на ВКС, четвърто г.о./ законът не дава отговор на въпроса кои точно обстоятелства се определят като важни , за да е налице тази предпоставка за промяна на името. Това е така, защото значимостта на обстоятелствата следва да се преценява в контекста на всеки отделен случай . Предвид основните принципи на гражданското право и господстващия обществен морал важни по смисъла на чл.19, ал.1 от ЗГР биха били такива лични и обществени обстоятелства ,които биха направили носенето на името лично или обществено неудобно или неподходящо, които създават преди всичко затруднения при общуването в обществото , включително и с

държавните институции .Тези важни обстоятелства не трябва обаче да са в нарушение на изискванията на чл.9, чл.13 и чл.14 от ЗГР и на други императивни разпоредби на посочения закон/ в този смисъл е решение №200 от 14.04.2010г по гр.д.№25/2009г. на ВКС четвърто гр.о./

Според съдебната практика / решение №77 от 16.02.2012г по гр.д.№344/2011г на ВКС,решение №200 от 14.04.2010г по гр.д.№25/2009г. на ВКС четвърто гр.о./ промяната на имената се допуска по изключение и не зависи от субективното отношение на молителя, а от наличието на обективни предпоставки.

Изхождайки от така изложените правни конструкции, с които съдът е длъжен да се съобрази и данните по делото, настоящият съдебен състав счита, че молбата е неоснователна по следните съображения:

При раждането си молителката е записана с имената Т. А. В. като бащиното и фамилното и име са формирани по императивното правило на чл.15 от ЗГР, тъй като към момента на раждането си молителката е била неустановен произход от баща и установен такъв от майка. Тези обстоятелства не са променени към настоящия момент, тъй като молителката продължава да е с неустановен произход от баща. Фактът, че като свидетел по делото е разпитан И.Б. К.и същият заяви пред съда, че е биологичен баща на молителката сам по себе си не е достатъчен , за да променят бащиното и фамилно име на молителката .

Установи се от анализа на писмените и гласни доказателства, че майката на молителката е починала през 2009г и за неин настойник е бил назначен И. Б. К., който се е грижел всеотдайно за нея дори и след пълнолетието и като е финансирал и образованието и в чужбина. Установи се, че в знак на дълбока благодарност към свидетеля за оказаната от него моралната и финансова подкрепа през годините след смъртта на майка и молителката желае да носи неговите имена като бащино и фамилно име.Тук е момента да се отбележи ,че дълбоката благодарност на молителката към И.К. са мотивирали едно субективно отношение и желание у нея да промени бащиното си и фамилното име.

Субективното желание на молителя само по себе си не е достатъчно, за да се допусне промяна на бащино и фамилно име. Носенето на имената на бащата сочи на връзка на произход. По делото не се събраха писмени доказателства, от които да е видно, че молителката е станала известна в обществото с бащино име И. и фамилно име К.а. Упражняването на всяко субективно право, каквото е правото на име ,следва да е в съответствие с действащите правни норми.В конкретния случай заявените от молителката обстоятелства не обосновават правната възможност за промяна на бащиното и фамилното име . Съгласно разпоредбите на Закона за гражданската регистрация правно регламентирани възможности за такава промяна на произход са регламентирани в разпоредбите на чл.16, ал.1 от ЗГР/припознаване/, чл.16, ал.2 от ЗГР / произход установен по съдебен ред/ и чл.18 от ЗГР/ осиновяване/ В този смисъл е и константната съдебна практика. С инициираната от молителката процедура в случай, че съдът допусне промяна на бащиното и фамилното и име би се стигнало да положение на установен произход от баща , за което има специален ред, уреден в Семейния кодекс. В този смисъл с едно евентуално уважаване на молбата би

се допуснало заобикаляне на специалния ред, което е недопустимо и незаконосъобразно и в нарушение на императивните правни норми на ЗГР ,свързани с образуването на имената на българските граждани.

Съдебната практика, под „важни обстоятелства“, приема наличие на обективни предпоставки , които да правят носенето на името лично и обществено неудобно или неподходящо. Обективна предпоставка е легитимацията на едно лице в обществото с дадено име, което от своя страна изисква една широка популярност и известност, които са свързани с изяви в професионалната сфера на правния субект, в социалния му живот и контакти с държавни институции. По делото не се установи в обществото молителката да се идентифицира с бащино име И. и фамилно име К.а. Както се посочи по-горе доказателствено бе обезпечено единствено субективното и желание да приеме бащиното и фамилно име в знак на признателност към човека, който се е грижел за нея след смъртта на майката и и който декларира, че е неин биологичен баща. Според съдебната практика влошените отношения между родител и дете сами по себе си не са достатъчно основание за промяна на името. По аргумент на противното силната привързаност и дълбоката благодарност като позитивни чувства към едно лице също сами по себе си не могат да се квалифицират като важни обстоятелства по смисъла на закона и да обосноват промяна на тази част от името / в конкретния случай- бащино и фамилното име /, при която преценката на съда винаги трябва да е съобразена с императивните изисквания на закона. Ако действително свидетелят И. Б. К. е биологичен баща на молителката, то съществува законова процедура в Семейния кодекс – чл.64 и сл. от СК – припознаване- и реализирането и ще доведе до приложение на императивните норми на чл.16 от ЗГР като няма да съществува законова пречка за молителката да бъдат променени бащиното и фамилното и име в желаната от нея посока.

За пълното на изложението следва да се отбележи, че името е съществен индивидуализиращ белег на едно лице в обществото. Отчитайки това обстоятелство при уредбата на избора на име и неговата правна промяна, законодателят е създал строго определени изисквания, които следва да се запазят при избора на име с оглед необходимостта от стабилитет в правната легитимация на лицата в обществото.

Предвид изложеното молбата за промяна на бащиното име на молителката от А. на И. и на фамилното и име от В. на К.а е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран **ПАЗАРДЖИШКИЯТ РАЙОНЕН СЪД**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата на Т. А. В. с ЕГН ***** от град П., ул.“В. Л.“№62Б, ет.4 ,ап.12 с правно основание чл.19 от ЗГР за промяна на бащиното и име от А. на И. и за

промяна на фамилното и име от В. на К.а

Решението е неокончателно и подлежи на обжалване пред Пазарджишкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – П.: _____